

ת"פ 26958/09/10 - מדינת ישראל נגד נביל בן גאודת סלאם - עניינו הסתיים, מסעב בן סאיל מחמד עלי - עניינו הסתיים, רג'אי בן גודת סלאם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26958-09-10 פרקליטות המדינה, מחלקה

כלכלית נ' סלאם ואח'

שופט איתן קורנהאוזר

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

- נ ג ד -

1. נביל בן גאודת סלאם - עניינו הסתיים

2. מסעב בן סאיל מחמד עלי - עניינו הסתיים

3. רג'אי בן גודת סלאם

התביעה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ התביעה: מתמחה מוסא עבאס

הנאשם 3 וב"כ עו"ד ריאד סוועד

הדין מתורגמן באדיבותו של עו"ד סוועד

גזר דין - נאשם 3

רקע

1. הנאשם 3 (להלן: "הנאשם") הורשע על יסוד הודאתו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות מסירת ידיעות כוזבות, לפי סעיף 243 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), ובידוי ראיות לפי סעיף 238 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 24.11.2008 נהג הנאשם 1 - אחיו של הנאשם - ברכב בהיותו פסול מלהחזיק רשיון נהיגה, ועימו נסע הנאשם 2. לאחר שעקף ניידת משטרה, תוך חציית קו הפרדה רצוף, סימנו השוטרים לנאשם 1 לעצור. בהמשך, נערכה לו בדיקה במסגרתה נמצא ריכוז אלכוהול גבוה בדמו. הנאשם 1 הציג עצמו לפני השוטרים בפרטי הנאשם, ובמקביל יצר עימו קשר טלפוני, וביקשו להגיע לבית חולים על מנת ליצור אליבי בו ישתמש מאוחר יותר. הנאשם אכן התייצב בבית החולים הדסה הר הצופים.

ביום 1.12.2008, הגיש הנאשם תלונה במשטרה בגין התחזות בשמו באירוע המתואר, וטען כי לא היה באילת בתאריך הנ"ל אלא בבית חולים.

2. המאשימה טענה, כי הנאשם גרם במעשיו לפגיעה בסדרי שלטון ומשפט. מדובר במעשה שלווה במחשבה, תעוזה ותכנון מצד הנאשם. פוטנציאל הנזק במקרה זה, הינו אי איתור העברין והכבדה על עבודות המשטרה, שידיה עמוסות ממילא. המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לצד קנס ושל"צ, ועד 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. לזכות הנאשם ציינה כי הוא נעדר עבר פלילי, הודה וקיבל אחריות למעשיו. כמו כן, ציינה המאשימה את חלוף השנים מאז האירוע. לפיכך,

עמוד 1

עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות.

3. הסנגור סבר כי יש לחרוג ממתחם הענישה שהציגה המאשימה, ולבטל את הרשעת הנאשם, זאת בשל שני טעמים: חלוק הזמן מביצוע העבירה, וכן תרומתה של המשטרה לנזק שנגרם, בכך שלא טרחה לקחת טביעות אצבע מהנאשם 1, באופן בו היתה מתגלה התחזותו. בנוסף, ציין הסנגור כי מדובר בנאשם ללא כל עבר פלילי, השומר על יציבות תעסוקתית, וסובל מבעיות רפואיות. לפיכך, עתר לביטול הרשעת הנאשם.

אי הרשעה

4. סדר הדין בפלילים, מחייב כי מי שנמצא שביצע עבירה - יורשע בדין. רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן, "חריג שבחריגים", בהם נוצר פער בלתי נסבל בין הפגיעה בנאשם לבין תועלת ההרשעה לאינטרס הציבורי, יאות בית המשפט לסטות מכלל ההרשעה, וזאת בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, וכן סוג עבירה המאפשר בנסיבות המקרה המסוים לוותר על ההרשעה, ללא פגיעה מהותית בשיקולי ענישה אחרים (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337, (1997)).

לא הוכח לפני כי הרשעת הנאשם בדין תגרום לו לנזק, ודאי לא לפגיעה חמורה בשיקומו. אין די בחשש שהביע הנאשם לפני שרות המבחן, או בטיעוניו של בא כוח הנאשם: "אין מקום להסתפק ב'תרחישתיאורטי', ויש להצביע על קיומו שלנזק 'מוחשיקונקרטי' אשר צפוי לנאשם כתוצאה מעצם ההרשעה" (רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.01.15), פסקה 13, והפסיקה המפורטת שם). כאמור, לא הוצגה כל ראיה כי הרשעה תביא לפגיעה בנאשם, מעבר לפגיעתה של הרשעה בכל נאשם העומד לדין. בנסיבות אלה, אני קובע כי הנאשם אינו עומד באחד התנאים הנדרשים לביטול הרשעתו, ודוחה את העתירה בסוגיה זו. למעלה מהדרוש, אציין כי בחינת סוג העבירה בנסיבותיה, תוך מתן דגש אף על חלוק הזמן (על אף שחלקו נגרם בשל כפירת הנאשם במיוחס לו), מציב את נסיבות האירוע המסויים ברף בו ניתן היה לשקול את ביטול ההרשעה, לו היתה מוכחת פגיעה חמורה בנאשם בשל הרשעתו.

מתחם הענישה

5. הצדדים הסכימו כי מתחם הענישה נע בין מאסר מתונה, לצד קנס ועבודות של"צ, ועד לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה באינטרסים המוגנים וכן את הפסיקה הנוהגת, אני מוצא לאמץ את עתירת הצדדים בסוגיה זו.

העונש המתאים

6. הנאשם בן 35, אב לארבעה ילדים, העובד כאיש תחזוקה בבית ספר. הנאשם נעדר עבר פלילי, וזוהי הסתבכותו היחידה עם החוק. מאז ביצוע העבירה, ומזה כשבע שנים, לא נפתחו כל תיקים כנגדו (ראו האמור בתסקיר). הנאשם הודה במיוחס לו, לאחר שמיעת ראיות, ובשלב זה - קיבל אחריות על מעשיו. בנוסף, יש לשקול את מידת הפגיעה של העונש אשר יוטל, על הנאשם ומשפחתו הקרובה.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, וכן את מידת הענישה שהוטלה על המעורבים הנוספים, כל אחד ביחס לחלקו באירוע ולנסיבותיו האישיות, אני קובע כי עניינו של הנאשם מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום, אחת העבירות בהן הורשע.

ב. 200 שעות של"צ, זאת בהתאם לתכנית שערך שרות המבחן. הובהר לנאשם, כי אם לא יעמוד בביצוע השל"צ - יחודש הדין בעניינו.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ח' חשוון 21 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.